Już KORMORANY odleciały stąd…

Pewnie, że wolą sobie poszukać ciepłych stron, ale nie martwcie się, bo przecież powrócą wiosną na jeziora… Dzięki Piotrowi Szczepanikowi KORMORAN długo uważany był za symbol Mazur.
Łacińska nazwa tego ptaka to phalacrocorax, trudno więc znaleźć jakąkolwiek wspólnotę brzmieniową pomiędzy tymi nazwami. A jednak polski rzeczownik KORMORAN i łaciński phalacrocorax mają ze sobą wiele wspólnego. Polski KORMORAN to bezpośrednie zapożyczenie z francuskiego cormoran. Francuskie cormoran natomiast to nowsza forma dawniejszych: cormaran (XIII w.) i cormareng (XII w.), które były formami powstałymi przez przekształcenie i przyswojenie łacińskiego określenia corvus marinus „kruk morski”. Tak właśnie Rzymianie określali kormorana, tłumacząc dosłownie przyswojone greckie słowo phalacrocorax. Inteligentny, drapieżny kormoran o dostojnym, a zarazem nieco strasznym wyglądzie, już przez starożytnych Greków nazywany był krukiem morskim – i ten starogrecki portret kormorana przetrwał do dziś w jego nazwie.